

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci navrhovatelky: **Služby Bruntál, s.r.o.**, se sídlem Slovenská 79/4, Bruntál, zast. Mgr. Vladimírem Rajfem, advokátem se sídlem Špitálka 434/23b, Brno, proti odpůrci: **město Bruntál**, se sídlem Nádražní 20, Bruntál, ve věci změny č. 2 Územního plánu města Bruntálu, v řízení o kasační stížnosti navrhovatelky proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 4. 2018, čj. 79 A 5/2017-66,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Navrhovatelce **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě obdržel dne 3. 10. 2017 podání navrhovatelky; to nejprve vedl pod sp. zn. 22 Na 19/2017 jako podání nejasné, neboť z něj nebylo možné zjistit, co navrhovatelka žádá. Posléze dovedl krajský soud, že se navrhovatelka domáhá zrušení celé změny č. 2 Územního plánu Města Bruntálu ze dne 19. 9. 2017, a to jako vlastník pozemků v kat. úz. B.(parc. č. X) a v kat. úz. K. (parc. č. X), a to i pro neproporcionální zásah do jejího vlastnického práva očividnou nevhodností změn využití jejich pozemků.

[2] S podáním obsahově shodným s podáním z 3. 10. 2017 obrátila se stěžovatelka též na Nejvyšší správní soud. Ten věc postoupil Krajskému soudu v Ostravě.

[3] K tomuto návrhu uvedl v napadeném rozsudku krajský soud, že navrhovatelka v návrhu na zrušení opatření obecné povahy citovala odůvodnění jednotlivých rozhodnutí o námítkách, aniž by s nimi jakkoliv polemizovala; pouze obecně namítala, že vůči ní došlo k neproporcionálnímu zásahu do jejích práv. Krajský soud se pro uvedené zabýval pouze situací ve vztahu k pozemku parc. č. X v kat. úz. B., u kterého skutečně ke změně funkčního využití došlo; zbývajícími pozemky se nezabýval, neboť ty nebyly předmětem změny územního plánu. Krajský soud neshledal důvodnost návrhu, a proto jej zamítl.

[4] Prakticky souběžně s návrhy, jimiž se navrhovatelka (dále jen „stěžovatelka“) obrátila na Krajský soud v Ostravě a na Nejvyšší správní soud, zde uvedenými v odst. [1] a [2], opakovaně

se stěžovatelka (poprvé dne 29. 10. 2017) obracela na Krajský úřad Moravskoslezského kraje (dále jen „krajský úřad“). Soubor jejích podání byl značně nejasný a stěžovatelka byla opakovaně krajským úřadem vyzývána k objasnění svých požadavků.

[5] Krajský úřad posléze v rozhodnutí zde citovaném v odst. [8] vyhodnotil stěžovatelčina podání jako návrh na přezkoumání rozhodnutí o námitkách, o nichž rozhodoval příslušný orgán v rámci vydávání opatření obecné povahy a kterým byla vydána jednak změna č. 2 a jednak samotný územní plán Bruntál. Dovedil, že samotný územní plán vydaný 21. 9. 2010 nabyl účinnosti 23. 11. 2010, čímž pro marné uplynutí lhůty pro uplatnění mimořádného opravného prostředku je jeho přezkum vyloučen, kdežto lhůta 1 roku pro zahájení přezkumného řízení o změně č. 2 územního plánu Bruntál (vydané dne 19. 9. 2017 s účinností 20. 10. 2017) stále běží. Krajský úřad dále dovedl svou pravomoc přezkumu územního plánu (jeho změny) ve smyslu ustanovení § 174 odst. 2 s. ř.

[6] Z kasační stížnosti podané nikoliv řádně zastoupenou stěžovatelkou nebylo zjistitelné, z jakých důvodů rozsudek krajského soudu napadá a co vlastně svou kasační stížností navrhuje. Nejvyšší správní soud vyzval proto stěžovatelku usnesením ze dne 29. 5. 2018, aby - mimo jiné – odstranila nedostatek kvalifikovaného zastoupení a aby podanou kasační stížnost o důvody a petit v souladu s požadavky soudního řádu správního doplnila.

[7] Stěžovatelka tak učinila prostřednictvím zvoleného zástupce – advokáta – podáním z 28. 6. 2018. V něm kasační stížnost co do obsahu opřela o důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Shrнула skutkový stav a uvedla, že způsob, jakým se odpůrce vypořádal s jejími námitkami v rámci odůvodnění opatření obecné povahy, je nedostatečný. Stěžovatelka prostřednictvím svých námitek a připomínek učinila návrh na změnu stávajících ploch vymezených původním územním plánem, avšak odpůrce s tímto návrhem nenaložil ve smyslu § 44 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Stěžovatelka dále argumentovala tím, že postup krajského soudu, který v napadeném rozsudku posuzoval její návrh pouze ve vztahu k pozemku parc. č. X, odporuje právu na spravedlivý proces, neboť krajský soud pominul většinu její argumentace.

[8] Ještě než stěžovatelka vyjasnila svou kasační stížnost, rozhodl krajský úřad dne 11. 5. 2018 rozhodnutím čj. MSK 72033/2018, vydaným zde v odst. [5] zmíněném řízení vedeném pod sp. zn. ÚPS/4229/2018/Vok 251.5 S10. Tímto rozhodnutím v přezkumném řízení zrušil „opatření obecné povahy, kterým byla vydána změna č. 2 Územního plánu Bruntál, o jejíž vydání rozhodlo Zastupitelstvo města Bruntál dne 19. 9. 2017, a které nabylo účinnosti dne 20. 10. 2017, v částech:

- *rozhodnutí o námitkách uplatněných společností Služby Bruntál s. r. o., Slovenská 79/4, Bruntál 792 01,,*
- *změny funkčního využití pozemku parc. č. X v k. ú. B. z plochy krajinné zeleně na plochu přírodní.“*

Krajským úřadem bylo tedy opatření obecné povahy zrušeno právě v tom rozsahu, v němž jej svým návrhem projednávaným krajským soudem a posléze i svou kasační stížností sporovala stěžovatelka.

[9] Za takto nově nastalé situace musil se Nejvyšší správní soud nejprve zabývat tím, zda jsou ještě stále splněny podmínky řízení. Podmínky, za nichž může soud jednat ve věci samé, tvoří v případě řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části (a) aktivní legitimize navrhovatelů, (b) existence předmětu řízení – opatření obecné povahy a (c) formulace návrhu, vše v souladu s podmínkami vyplývajícími z § 101a s. ř. s.

[10] Rozhodnutí, kterým byla zrušena část napadeného opatření obecné povahy, nabylo právní moci dne 2. 6. 2018; žaloba proti němu nikým podána nebyla.

pokračování

[11] Nejvyšší správní soud konstatuje, že zrušení napadeného opatření obecné povahy jiným k tomu příslušným orgánem představuje neodstranitelný nedostatek podmínky řízení spočívající v neexistenci předmětu řízení. Jelikož před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu zcela odpadla základní podmínka řízení, je dán důvod k odmítnutí návrhu na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (srovnej k tomu obdobně např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, čj. 8 Ao 6/2010-98, nebo ze dne 6. 3. 2012, čj. 8 Ao 8/2011-129; pro posouzení nyní projednávané věci je bez významu, že v tehdy projednávaných případech byl k projednání návrhu na zrušení opatření obecné povahy věcně příslušný Nejvyšší správní soud a nikoliv krajské soudy; analogicky lze v této souvislosti odkázat též např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 9. 2018, čj. 9 As 218/2018-72, či na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2017, čj. 5 As 165/2016-96).

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

[13] Stěžovatelka uhradila zároveň s podáním návrhu soudní poplatek ve výši 5 000 Kč. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Nejvyšší správní soud proto výrokem III. rozhodl o tom, že stěžovatelce uhrazený soudní poplatek vrací. Částka ve výši 5 000 Kč bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacena stěžovatelce do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. července 2019

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu